

Sociale Pensionsfond, var det jo med henblik på og med løfte om, at pengene skulle bruges til et tillæg til pensionen. Det var flot, og borgerne syntes, det var fint. Det kan man da godt være med til. Man vil jo godt være med til at lægge lidt til side, hvis det så til gengæld betyder, at man får lidt mere den dag, hvor man skal modtage pensionen.

Men hvad er det så reelt, der er sket? Ja, det, der er sket, er, at man har brugt pengene på alt muligt andet end det, der var meningen, og man har gjort det gennem nogle forskellige anmærkninger i finansloven. Her er Rigsrevisionen pludselig kommet og sagt: Den går ikke. Når man bruger så mange millioner af kroner, ja, der er vel nærmest tale om milliarder, på noget andet end det, der var meningen, så er det ikke nok med en anmærkning i finansloven. Så skal der en egentlig lov til, en egentlig lovændring.

Det er forståeligt nok, at Rigsrevisionen gør det, men man kunne jo godt samle bolden op og sige: Jamen det kunne også godt være, at vi efterhånden er nået dertil, hvor vi bruger pengene på noget, som absolut intet har med det at gøre, der var meningen med Den Sociale Pensionsfond, og så lave om på det og sige, at pengene i Den Sociale Pensionsfond skal gå til det, der er meningen.

Det vil regeringen ikke, for den mangler penge, og derfor går den i stedet for ind og siger: Nå, men vi er sådan set ligeglade med, hvad man i sin tid har bestemt, at de penge skulle bruges til, vi er sådan set ligeglade med, hvad de penge i sin tid er indbetalt til, og vi er sådan set ligeglade med de løfter, der er givet til borgerne; nu bruger vi bare pengene på noget andet, æv bæv. Det er vi i Fremskridtspartiet lodret uenige i.

Man kan så opsummere lidt og prøve at kigge lidt bredere ud og sige: Jamen det, der var meningen med Den Sociale Pensionsfond, og løfterne, er sådan set forsvundet.

Da man indførte arbejdsmarkedsbidraget, altså bruttoskatten, var det også med et argument om, at det skulle bruges til at sænke ledigheden, og lige så snart ledigheden kom ned, ville man også sænke arbejdsmarkedsbidraget. Men da ledigheden faldt, steg arbejdsmarkedsbidraget – altså det stik modsatte – og så tænkte man: Jamen hvor bliver løfterne af? Igen et klart løftebrud.

Og kigger vi lidt på folkepensionen, har vi også hørt den ene statsminister efter den anden

sige, at folkepensionens grundbeløb skal der ikke røres ved. I 1994 kom der så en lovændring, så grundbeløbet reelt blev udhulet.

Og nu i disse dage taler vi så om efterlønnen, hvor vi jo har hørt en statsminister sige, at efterlønnen skal der ikke røres ved. I forbindelse med en valgkamp – men det er selvfølgelig noget andet, for her skal man jo ud og hente stemmer – lovede statsministeren borgerne, at så længe statsministeren sad ved magten, ville han uddele garantibeviser, og han stod personlig inde for sikkerheden for, at efterlønnen vil blive bevaret. Og hvad er det så, vi ser i disse dage? Jo, vi ser, at det hele smuldrer mellem hænderne.

Der er jo ikke noget at sige til, at der er nogle borgere her i samfundet, som begynder at vende regeringen og specielt Socialdemokratiet ryggen. Løfte efter løfte til de svageste i vores samfund er regeringen og Socialdemokratiet løbet fra. Det må Socialdemokratiet og regeringen selv tage ansvaret for, og derfor vil vi i Fremskridtspartiet naturligvis stemme imod disse forringelser for landets dårligst stillede.

Tove Videbæk (KRF):

De foreliggende fire lovforslag er en del af finanslovforliget, som Kristeligt Folkeparti er med i.

Lovforslag nr. L 111 indebærer, at selvstændige erhvervsdrivende får ret til dagpenge fra kommunen, når de har været syge i 2 uger, og det mener vi er meget positivt. Endvidere foreslås det i det lovforslag, at refusionsprocenten i lov om social pension ændres, således at kommunerne selv skal afholde 65 pct. af udgifterne til førtidspension.

Angående hele førtidspensionstildelingen er der et område, vi er nødt til at forholde os til og være særlig opmærksomme på, og det er kommunernes meget forskellige praksis i denne sag. Nogle kommuner kalder selv deres egen praksis på dette område for rimelig rå, og disse kommuner gør ofte brug af lægekonsulenter, der fejrer speciallægenes diagnoser og sygdomsbeskrivelser af bordet. På dette område ville det være godt, om ministeren på en eller anden måde kunne vejlede disse kommuner lidt kraftigt.

Vedrørende lovforslag L 112: I dag er det sådan, at unge under 25 år i nogle tilfælde kan få flere penge, hvis de i en sammenhængende periode på 18 måneder har haft indtægter, der pr. måned overstiger 6.998 kr., og det er denne mu-